

ченва отъ думѣ-тъ: „херувимы“. Она е внесена въ съставъ-тъ на литургіѣ-тъ при императоръ-тъ Юстиніанъ (518—526) за възбужденіе на по големо вниманіе въ христіане-тъ, кои-то ся готвѣтъ къмъ святое причащеніе.

ХЕРУВИМСКА-ТА ПѢСНЯ (*).

По старо-Български:

*Иже херувимы тайно образующе и животворящей Троицѣ три-
святую пѣснь припѣвающе, всякое
нынѣ житейское отложимъ (**)
попеченіе; яко да Царя всѣхъ под-
носимъ ательскими невидимо дори-
носима чинми. Аллилуіа.*

Слово-то: „дориносима“ значи лице, кое-то сопровожждѣтъ или чувждѣтъ съ копій (мждрацы). Понеже девѣтъ ангельски чинове съставля-
вждѣтъ небесно-то воинство, то они и съпровождѣтъ Царь-тъ на всички тѣ, обыкождѣтъ Го и воспѣ-
вждѣтъ Му хвалебѣж пѣснѣж: Аллилуіа.

По ново-Български:

Въ тѣя на минуты ній, като изоб-
ражаваме тайно херувимы-тъ и
воспѣваме трисвѣтаж пѣснѣж на Жи-
вотворящѣ-тъ Троицѣ нека оста-
виме на странѣ всички-тъ житейски
грижи за да пріемеме (презъ при-
чащеніе-то на св. дары въ себе)
Царь-тъ на всички-тъ, кого-то не-
видимо съ тѣржество ангельски-
тъ чинове съпровождѣтъ. Алли-
луіа (***).

ВЕЛИКІЙ-ТЪ ВХОДЪ.

Посредъ херувимскѣ-тъ пѣснѣж правеса великій входъ, или приносѣтся дары-тъ отъ жертвенникъ-тъ (проскомидіѣ-тъ) на престолъ-тъ за да ся освятъ. Въ първенствуѣщѣ-тъ църквѣж при великій-тъ входъ споменували поимѣя всички-тъ, отъ кого и за кого были принесены дары-тъ. Но понеже, по множество

(*) Въ великій-тъ четвертокъ, кога Спаситель съвършилъ Тайнѣ-тъ вечерѣж, при Василиевѣ-тъ литургіѣж вмѣсто херувимскѣ-тъ пѣсѣя слѣдущѣ-тъ пѣснѣя: «Вѣчери Твоея тайныя днесъ, Сине Божій, причастника ми пріими; не бо врагомъ Твоимъ тайну повѣмъ; ни лобзанія Ти дамъ, яко Іуда; но, яко разбойникъ, исповѣдаю Тя: помини мя, Господи, во царствіи Твоемъ. Аллилуіа».

А въ великѣ-тъ сѣботѣж вмѣсто херувимскѣ-тъ пѣснѣж, пѣсѣя: «Да молчитъ всякая плоть человѣча и да стоить со страхомъ и трѣпетомъ. И ничто же земное въ себѣ да помышляетъ. Царь бо Царствующихъ и Господь Господствующихъ приходитъ заклѣтися и дѣтися въ свѣдѣ вѣрнымъ. Предходѣтъ же Сему лицу ангельстѣи со всякимъ началомъ и властію, многоочити херувимы и шестокрылати серафимы лица закрывающе и вошюще пѣснь: Аллилуіа».

(**) Понеже въ херувимскѣ-тъ пѣснѣж внушавася забраванье на всичко житейско нѣчто; за това църковный-тъ уставъ запрещава всѣкому подиръ херувимскѣ-тъ пѣснѣж да излиза отъ църквѣ-тъ.

(***) При архіерейско служеніе послѣ херувимскѣ-тъ пѣснѣж тойчасъ бива ржоположеніе на священникъ. Това показва, чи священникъ-тъ ся опредѣлява и упълномощова да съвършава тайнства.